

Sygn. akt VI GC 223/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2014r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Sp. z o. o. w D.

przeciwko: (...) S.A.

w S.

o zapłatę

I. umorzyć postępowanie co do kwoty 48.229,55 zł (słownie: czterdzieści osiem tysięcy dwieście dwadzieścia dziewięć złotych pięćdziesiąt pięć groszy),

II. oddać powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądzić od powoda (...) Sp. z o. o. w D. na rzecz pozwanego (...) S.A. w S. kwotę 8.191,07 zł (słownie: osiem tysięcy sto dziewięćdziesiąt jeden złotych siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 7.200,00 zł (słownie: siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 223/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 lutego 2014r.

Powód (...) Sp. z o. o. w D. wniósł pozew

przeciwko (...) S.A.

w S. o zapłatę kwoty 446.467,58 zł na którą składały się:

- 444.128,58 zł tytułem odszkodowania w związku z utraconym zyskiem przez powoda na skutek powodzi, która miała miejsce w dniu 05.06.2010r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.03.2011r.,

- 2.339,00 zł tytułem odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty 57.105,95 zł od dnia 11.03.2011r. do dnia 04.07.2011r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powyższego powód podniósł, iż z pozwanym łączyła go umowa ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych z okresem ubezpieczenia od dnia 01.11.2009r. do dnia 31.10.2010r. co potwierdza polisa o nr (...), do której znajdują zastosowanie przepisy OWU utraty zysku na skutek ognia i innych zdarzeń losowych (...).

W związku z zaistniałą w dniu 05.06.2010r. powodzią i zalania w jej wyniku obiektów powoda, powód dokonał zgłoszenia pozwaniemu w dniu 06.06.2010r. szkody. Pozwany po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego z tytułu utraty zysku na podstawie w/w umowy wypłacił powodowi w dniu 04.07.2011r. kwotę 57.105,97 zł. W ocenie powoda wypłacone odszkodowanie nie rekompensuje w pełni szkody poniesionej przez powoda, albowiem utracił on obrót w wysokości 396.849,00 zł. Na powyższe składają się suma kwot zamówień z których zrezygnowali klienci w formie pisemnej, choć standardowym zachowaniem było pozyskiwanie zamówień w każdej dowolnej formie. Z uwagi na fakt, iż w wyniku powodzi zostały zalane nie tylko hale produkcyjne, ale i maszyn i urządzenia strona powodowa nie miała możliwości realizacji zamówień zaistniały trudności w określeniu terminu realizacji zamówień. Na początku brak było możliwości określenia okresu do kiedy potrwa przywrócenie normalnego funkcjonowania przedsiębiorstwa, a to skutkowało, iż klienci rezygnowali z złożenia zamówień u strony powodowej. W tej sytuacji wysokość utraconego obrotu w wyniku zaistniałej powodzi to kwota 977.853,30 zł. W dalszej kolejności strona powodowa podniosła, iż wskaźnik niedoubezpieczenia przyjęty przez stronę pozwaną jest niezgodny z istotą umowy ubezpieczenia i jest działaniem na szkodę ubezpieczonego. Przywołując treść § 8 ust 2, § 13, § 23 ust 1 OWU w ocenie powoda odszkodowanie powinno być ustalane w takiej proporcji do rozmiaru utraty zysku brutto w jakim suma ubezpieczenia pozostaje do obrotu odpowiadającemu okresowi odszkodowawczemu. W niniejszej sprawie okres odszkodowawczy został ustalony na 7 miesięcy. W związku z tym dla ustalenia wskaźnika niedoubezpieczenia winno się wziąć pod uwagę okresy 7 miesięczne zarówno co do ustalenia obrotu jak i sumy ubezpieczenia.

W ocenie powoda klauzula zawarta w § 23 ust 1 OWU obejmującego okres odszkodowawczy krótszy niż 12 miesięcy pozostaje w sprzeczności z uregulowaniami wynikającymi z § 8 ust 2 OWU. Jest ona sprzeczna z celem umowy ubezpieczenia, dobrymi obyczajami i rażąco narusza interes ubezpieczonych. Ubezpieczony zawsze, bowiem będzie narażony na postawienie zarzutu niedoubezpieczenia i pomniejszenie odszkodowania stosowanie do proporcji w jakiej pozostaje suma ubezpieczenia do zysku rocznego. Powód przywołał tutaj treść wyroku SN z dnia 09.10.2002r. IV CKN 1421/00 i z dnia 26.01.2006 V CSK 09/05. W dalszej kolejności powód powołując się na zapis § 5 ust 1 pkt 10 OWU stwierdził, iż koszty przestoju produkcyjnego w kwocie 377.388,00 zł są objęte ochroną ubezpieczeniową w ramach zawartej umowy ubezpieczenia. Pracownicy produkcyjni powoda po zaistnieniu powodzi nie mogli świadczyć pracy w ramach zleceń produkcyjnych, ale mimo tego strona powodowa zmuszona była ponosić koszty ich wynagrodzeń i pochodne. Strona pozwana nie uznała również poniesionych przez stronę powodową kosztów związanych z osuszaniem dokumentów zalanych w wyniku powodzi, które były bezpośrednim następstwem szkody w mieniu. Powód z tego tytułu poniósł szkodę w wysokości 11. 831,76 zł. Strona pozwana odmówiła również uznania poniesionych przez powoda dodatkowych kosztów związanych z eksploatacją wózka widłowego w wysokości 1.290,35 zł który był wykorzystywany do porządkowania hali produkcyjnej oraz otoczenia. Zwiększenie jego eksploatacji w tym okresie powodowało, że ulegał on częstszym awariom i uszkodzeniom. Następnie strona powodowa nie zgadzała się z stanowiskiem pozwanego, iż okres odszkodowawczy w niniejszej sprawie to 88 dni. Zdaniem powoda należy przyjąć okres 179 dni począwszy od dnia zaistnienia szkody do 30.11.2010r. albowiem w tym okresie w początkowej jego fazie strona powodowa nie prowadziła swej działalności produkcyjnej i usługowej, a w późniejszym okresie ją prowadziła przy czym jednocześnie wykonywane były naprawy maszyn i urządzeń związane z występującymi awariami.

W związku z tym ta działalność produkcyjna i usługowa strony powodowej była ograniczona, nie można było wykorzystywać pełnych mocy produkcyjnych, zaś baza maszynowa uszkodzonego sprzętu była stopniowo odtwarzana. Przyjęcie 88 dniowego okresu odszkodowawczego skutkuje niekorzystnym dla powoda ustaleniem franszyzy o które pomniejszane jest należne odszkodowanie. Na koniec powód opierając się na treści art. 817 § 1 kc wskazał, iż strona powodowa pismem z dnia 10.02.2011r. ostatecznie sprecyzowała swoje żądanie w zakresie utraconego zysku, a pozwany w ciągu miesiąca od ostatecznego sprecyzowania winien ustosunkować się do powyższego i dokonać stosownej wypłaty odszkodowania. Powyższe uzasadnia również opóźnienie w zapłacie kwoty 57.105,97 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 58-62) wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie kosztów procesu. W pierwszej kolejności pozwany zarzucił, iż wypłacił na rzecz powoda za szkody w utraconym zysku łącznie w kwocie 105.335,52 zł co wynikało z ponownej analizy całości akt szkody i uznania za zasadną dopłaty w kwocie 48.229,55 zł. O powyższą kwotę powództwo winno być ograniczone. W zakresie pozostałych twierdzeń strony powodowej pozwany opierając się na definicjach zawartych w OWU § 5, § 5 pkt 6 i 7 OWU przedmiot i zakres ubezpieczenia § 7 § 8 § 13

§ 21-25, podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazał, iż powód poinformował go, iż produkcja została nadrobiona w miesiącu lipcu i sierpniu 2010r. a przychody w czerwcu 2010r. zostały osiągnięte w wyniku sprzedaży uratowanych produktów gotowych i wykończenia zaawansowanej produkcji w toku. Zauważył, że przy uwzględnieniu utraconych zleceń obrót w okresie czerwiec – sierpień 2010r. był wyższy od obrotu w analogicznym okresie w 2009 r. o 63,84 %. Przywołując zapis § 21 pkt 2 ust 2 OWU podniósł, iż koszty postojowe w kwocie 377.388,00 zł są kosztami wynagrodzeń pracowników ponoszonymi zawsze w toku normalnej działalności nie zaś dodatkowymi kosztami, które musiałyby być poniesione w celu uniknięcia lub ograniczenia spadku obrotu. Są to koszty stałe, które występują bez względu na zakłócenie produkcji w związku z czym w żadnym razie nie mogą być uznane za zwiększone koszty działalności. Zdaniem pozwanego koszty osuszania dokumentów nie są objęte ochroną ubezpieczeniową, a co za tym idzie są nienależne. Również mienie biurowe nie jest objęte ochroną ubezpieczeniową i również nie stanowi wartości szkody w zakresie zwiększonych kosztów działalności. Pozwany podtrzymuje, iż okres odszkodowawczy winien wynosić 88 dni tj. od dnia 05.06.2010r. do dnia 31.08.2010r., albowiem powód w roszczeniu kierowanym do pozwanego wskazał, iż tylko w okresie od czerwca do sierpnia 2010r. szkoda majątku miała wpływ na wyniki finansowe przedsiębiorstwa. Biorąc pod uwagę treść § 5 ust 1 OWU powyższe stanowisko jest zasadne. Na koniec pozwany wskazał, iż w przypadku tej szkody, która miała ekstremalnie szeroki zakres była wielowątkowa nie było realnej możliwości zakończenia postępowania likwidacyjnego w terminie 30 dni od daty zawiadomienia o wypadku. Powód w odpowiedzi na powyższe w piśmie procesowym z dnia 08.10.2012r. (k. 90-91) ograniczył żądaniem pozwu o kwotę 48.229,55 zł żądając zapłaty w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu powyższego podniósł, iż przedstawione przez pozwanego okoliczności są jedynie polemiką z prawidłowymi twierdzeniami powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania zawarły umowę ubezpieczenia mienia od ognia i innych zdarzeń losowych z zakresem ubezpieczenia od dnia 01.11.2009r. do dnia 31.10.2010r. potwierdzoną polisą nr (...) do której znajdują zastosowanie przepisy OWU utraty zysku na skutek ognia i innych zdarzeń losowych (...). W dniu 05.06.2010r. w wyniku wezbrania i zalania wód na rzece Wisłoka doszło do powodzi i w konsekwencji do zalania obiektów powoda zlokalizowanych przy ulicy (...) II 11 w D..

W wyniku powyższego zniszczeniu bądź uszkodzeniu uległy m.in. maszyny, urządzenia, wyposażenie, materiały biurowe i doprowadziły do przerwania przez powoda produkcji i konieczności prowadzenia prac związanych z przywróceniem stanu poprzedniego poprzez sprzątanie, naprawienie maszyn i osuszanie (dowód: zeznania świadków A. Ł., S. W., r. Z., K. C. k. 113-114). W dniu 06.06.2010r. powód dokonał zgłoszenia przedmiotowej szkody pozwanemu. Strona pozwana po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego w dniu 29.06.2011r. wypłaciła powodowi ogólną kwotę 270.235,76 zł w której to utrata zysku obejmowała kwotę 57.105,97 zł (dowód: zawiadomienie o dopłacie k. 34-36, wyciąg z rachunku bankowego powoda k. 37-38, akta szkody: pismo pozwanego z 29.06.2011r. wraz z zał., pismo rzeczoznawcy (...) Sp. z o.o. z 06.02.2012r. wraz z zał., raport z 13.06.2011r., protokół oględzin). Produkcja u powoda została w lipcu i w sierpniu 2010r. zwiększona, zaś w miesiącu czerwcu 2010r. przychody zostały osiągnięte dzięki sprzedaży towarów, które nie uległy zniszczeniu podczas powodzi (dowód: zeznania świadka M. W. k. 97, pismo powoda z 12.09.2011 k. 44). W okresie zaś od czerwca 2010r. do sierpnia 2010r. średniomiesięczna sprzedaż przyśpieszyła o 58,8 % do analogicznego okresu z 2009r., zaś powód mimo utraty pozyskanych wcześniej zamówień uzyskał nowe co przełożyło się na średniomiesięczne przychody, które w II półroczu wynosiły 4.306.000,00 zł (dowód: pismo powoda z 12.09.2011r. k. 3).

W dniu 09.02.2011r. strona powodowa pismem ustosunkowała się do kwestii związanych z utraconym zyskiem wskazując, iż jest to kwota 718.000,00 zł i obejmuje ona okres od czerwca 2010r. do grudnia 2010r. (dowód: pismo powoda k. 39-40). W dniu 30.05.2011r. strona powodowa zwróciła się do pozwanego o wyjaśnienie przyczyn zwłoki w wypłacie odszkodowania za utracony zysk mając na uwadze, iż kompletna dokumentacja z ostatecznym rozliczeniem szkody w tym zakresie została przesłana do pozwanego w dniu 10.02.2011r. (k. 42). W dniu 12.09.2011r. strona powodowa zwróciła się z wnioskiem do pozwanego o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie dotyczącym zaniżenia wartości utraconego obrotu, zawyżenia wskaźnika niedoubezpieczenia, nieuwzględnienie do obliczeń zysku utraconego części kosztów, kosztów postoju poprodukcyjnego, kosztów osuszania dokumentów, kosztów zakupu

materiałów biurowych, kosztów eksploatacji wózka widłowego i nieprawidłowego obliczenia franszyzy redukcyjnej (k. 43-51). Natomiast w dniu 09.02.2012r. (k. 52) strona powodowa wystosowała kolejne ponaglenie w zakresie dotyczącym rozpoznania w/w wniosku.

Sąd ustalając stan faktyczny uwzględnił w całości jako wiarygodne dowody z zeznań świadków zawnioskowanych przez obie strony oraz dowody z dokumentów jako niekwestionowane w swej treści przez żadną ze stron, jako wzajemnie się uzupełniające i tworzące zwartą logiczną całość. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron mając na uwadze treść art. 299 kpc i art. 217 § 3 kpc.

Należy zaznaczyć, że dokumenty zalegające w aktach sprawy oraz w aktach szkody dotyczące wyliczeń szkody posiadają jedynie walor dokumentu prywatnego, a zatem w myśl art. 245 k.p.c. stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tych dokumentach. Dlatego też Sąd rozpoznając sprawę ocenił wiarygodność i moc w/w dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.).

Sąd w całości uwzględnił dowód z opinii biegłego J. L. , albowiem

zostały one sporządzone rzetelnie, przejrzyste, w sposób pełny; wyprowadzone wnioski są logiczne, sformułowane w sposób stanowczy i zdecydowany i fachowy.

Sąd Okręgowy mając na uwadze zważył co następuje:

Nadmienić należy, że w toku sprawy poza sporem był fakt zawarcia przez strony umowy ubezpieczenia potwierdzonej wystawieniem w/w polisy oraz wystąpienia powodzi i odpowiedzialności pozwanego na tej zasadzie. Sporem objęta była kwestia zakresu przedmiotowego szkody i jej wysokość w zakresach wskazanych pozwem tj. zniżenie wartości utraconego obrotu, zawyżenie wskaźnika niedoubezpieczenia, nieuwzględnienie do obliczeń zysku utraconego części kosztów w postaci przestoju produkcyjnego, nie wliczenie kosztów osuszenia dokumentów zalanych w wyniku powodzi oraz kosztów eksploatacji wózka widłowego, zniżenie okresu odszkodowawczego z 179 dni na 88 dni.

Sąd Okręgowy na podstawie poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych uznał, że żądanie pozwu jest niezasadne w części z poniższych powodów.

Stosownie do treści art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Przy czym świadczenie ubezpieczyciela polega, przy ubezpieczeniu majątkowym, w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania

za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku

(art. 805 § 2 k.c.). Przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu (art. 821 k.c.).

Przechodząc do rozważań nad zasadnością żądania pozwu należy na wstępie podnieść, że odpowiedzialność odszkodowawcza przejawia się w postaci stosunku zobowiązaniowego łączącego poszkodowanego (wierzyciel) z podmiotem, któremu zostanie przypisana odpowiedzialność (dłużnik), a przedmiotem zobowiązania jakim jest świadczenie odszkodowawcze. (...) prawny uzależnia zaś nałożenie obowiązku naprawienia szkody od zaistnienia kumulatywnie poniższych przesłanek:

- zdarzenia, z którym na określonych zasadach normy prawne wiążą obowiązek naprawienia szkody przez dłużnika;
- szkody (zakres, wysokość);
- związku przyczynowego, pozwalającego ustalić, że zdarzenie jest przyczyną szkody.

Należy podkreślić, że szczegółowe zasady dotyczące sposobu w jaki odszkodowanie to winno być ustalone – wynikają z przepisów ogólnych warunków ubezpieczeń stanowiących integralną część przedmiotowej umowy ubezpieczenia i określenie wysokości szkody winno nastąpić przy uwzględnieniu kryteriów wynikających z OWU.

Oceniając powyższe przez pryzmat owu należy wyjść od definicji poszczególnych pojęć w nich zawartych. I tak w par 5 pkt. 8 przez okres odszkodowawczy uważa się okres faktycznych zakłóceń i przerw w działalności gospodarczej rozpoczynający się w dniu wystąpienia szkody w mieniu i trwający tak długo jak szkoda w mieniu będzie wywierać wpływ na ujemny wyniki finansowe prowadzonej przez ubezpieczającego działalności gospodarczej z zastrzeżeniem , że nie może on przekroczyć określonego w umowie ubezpieczenia maksymalnego. Natomiast w pkt. 10 tegoż paragrafu określono utratę zysku brutto tj. jest to taka utrata zysku poniesiona przez ubezpieczającego w okresie odszkodowawczym bezpośrednio wynikająca ze spadku obrotu lub wzrostu kosztów działalności , która powstała wskutek zakłóceń lub przerw w działalności gospodarczej będących bezpośrednim

następstwem szkody w mieniu.

W par 6 pkt. 1 owu wskazano zaś , iż ubezpieczenie obejmuje szkody polegające na utracie zysku brutto poniesionej przez ubezpieczającego w okresie odszkodowawczym. Z kolei w ust 3 pkt. 1 par 6 uregulowano ,że ochroną

ubezpieczeniową nie są objęte wydatki na surowce , materiały pomocnicze , produkcyjne lub otrzymane w celu sprzedaży oraz wydatki na energię elektryczną chyba ,że są to wydatki niezbędne do kontynuowania działalności gospodarczej. Zgodnie natomiast z treścią par 13 pkt. 1 owu ubezpieczyciel odpowiada za utratę zysku brutto w granicach maksymalnego okresu odszkodowawczego od dnia następnego po upływie okresu oczekiwania określonego w umowie do dnia w którym szkoda w mieniu przestała mieć wpływ na wyniki finansowe działalności gospodarczej ubezpieczającego.

W par 21 pkt. 1 owu rozmiar utraty zysku brutto i wysokość odszkodowania

ustala się na podstawie danych bilansowych z analogicznego okresu roku obrotowego poprzedzającego bezpośrednio szkodę w mieniu z uwzględnieniem

sezonowości , trendów ,szczególnych okoliczności i uwarunkowań , które miały

wpływ na przebieg działalności gospodarczej przed wystąpieniem szkody w mieniu oraz oddziaływujących na działalność gospodarczą po jej wystąpieniu,

a także okoliczności, które wywierałyby wpływ na działalność gospodarczą

gdyby ta szkoda nie powstała; natomiast w ust. 2 pkt. 2 par 6 owu określono, że

rozmiar szkody brutto w odniesieniu do wzrostu kosztów działalności to kwota dodatkowych , niezbędnych i uzasadnionych wydatków poniesionych w celu uniknięcia lub ograniczenia spadku obrotu w okresie odszkodowawczym; kwota ta nie może przekroczyć kwoty obliczonej poprzez pomnożenie wskaźnika

zysku brutto przez zachowaną wskutek poniesienia tych wydatków wartość

obrotu , pomniejszoną o wszelkie związane z prowadzoną działalnością gospodarczą zaoszczędzone w okresie odszkodowawczym wydatki obciążające

zysk brutto , których wskutek szkody w mieniu ubezpieczający nie musiał ponosić lub mógł ograniczyć. Z kolei w par 24 owu zapisano ,że odszkodowanie stanowi kwotę obliczoną zgodnie z par 21-23 pomniejszoną o franszyzę redukcyjną obliczoną dla okresu oczekiwania nie krótszego niż 3 dni robocze , chyba , że umówiono się inaczej (dowód : owu k-27-33).

W/w polisie w pkt. 10 wskazano ,że przedmiot ubezpieczenia to ubezpieczenie

zysku utraconego wskutek ognia i innych zdarzeń losowych – pełny zakres; okres odszkodowawczy : 7 miesięcy.
Franszyza redukcyjna : 5 miesięcy

(dowód: polisa k- 26).

Przedstawione powyżej zasady pozwoliły ustalić ,iż wartość szkody z tytułu utraconych przez powoda zamówień to kwota 117.812,08 zł ; pozwany wyliczył

w/w należność na kwotę 117.784,78 zł co daje kwotę 27,30 zł różnicy na rzecz powoda (dowód opinia biegłego k- 259- 260).

Zgodnie zaś z treścią par 21 pkt. 2 ust 2 owu oraz par 5 pkt. 1 ppkt. 10 owu, które wyżej wskazano nie można przyjąć, że koszty wynagrodzeń pracowników zatrudnionych przy usuwaniu skutków powodzi nie są kosztami dodatkowymi , a kosztami , które by i tak były poniesione przez powoda, gdyby produkcja przebiegała bez żadnych zakłóceń. W tej sytuacji żądanie pozwu dotyczącego żądania kwoty 377.388 zł z tytułu kosztów przestoju produkcyjnego są niezasadne (dowód :opinia biegłego k- 260- 262).

Zdaniem Sądu nie można również przyjąć biorąc pod uwagę treść par 6 pkt. 1 owu oraz par 5 ust 1 pkt. 10 owu ,że koszty osuszania dokumentów w wysokości 11.831, 76 zł oraz dodatkowe koszty materiałów w wysokości

6.918,76 zł są objęte ochroną ubezpieczeniową.

Koszty związane z eksploatacją wózka widłowego zostały uznane przez pozwanego w piśmie z dnia 6.02.2012r (akta szkody).

Należy w związku z tym przyjąć, że powód nie wykazał żadnymi dowodami , iż wysokość odszkodowania jakiej domagał się w pozwie jest zasadna; szczególnie ,że unormowania ustawy o działalności ubezpieczeniowej nie odnoszą się do procesu cywilnego, lecz do postępowania likwidacyjnego, które z założenia nie jest postępowaniem spornym, w jakim mógłby funkcjonować ciężar dowodu w rozumieniu art. 6 k.c. (tak wyrok SN z dnia 18.11.2009r., II CSK 257/09, Lex nr 551104); zaś to na ubezpieczającym dochodzącym odszkodowania z umowy ubezpieczenia w postępowaniu sądowym spoczywa ciężar wykazania zarówno zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego przewidzianego w umowie , jak też powstałej szkody (por. wyrok SN z dnia 14.02.2007r, sygn. akt II CSK 436/06), a świadczenie ubezpieczyciela polegające na zapłacie odszkodowania jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie wypadku (por. w/w wyrok SN z dnia 18.11.2009r).

Również zdaniem Sądu brak podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w zakresie odsetek opartego na treści art. 817 kc, albowiem biorąc pod uwagę rozmiar szkody , jej czasokres, wielowątkowość , złożoność czas jaki strona pozwana dokonała wypłaty stosownego odszkodowania nie narusza treści

art. 817 kc . Poza tym należy mieć tu na uwadze także treść par 28 owu.

Zważywszy na powyższe powództwo w wyżej wskazanym zakresie

z powołanych wyżej powodów należało oddalić po myśli w/w przepisów,

w tym art. 805 § 1 i § 2 k.c., o czym Sąd Okręgowy orzekł w pkt. II wyroku; umarzając postępowanie co do kwoty 48.229,55 zł biorąc pod uwagę ,że powód w tym zakresie ograniczył żądanie pozwu (k- 90) – po myśli art. 355 kpc.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 kpc oraz art. 99 kpc.

Zarządzenie:

- odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. obu stron,

- kal 14 dni.